નયરંગે ઇશ્ક

યાને

બાહારે ગુલશન.

ગજલ.

ગમે દુરીસે જી જલતા હે, અશ્ક આંખોસે જારી હે,
કહીઓ લેલાસે જા પીઆરે, શુબો રૂખસત હમારી હે.
અરે પપૈયાં કલસ રે તું આધી રેનન કુકે,
હોલે હોલે શીલગત હે સોં તેં કીઉ ડારી ફુકે.
અવાજને જાલમ અજબ આફત ગુજારી હે—ગમે
સાજન ઓ દીન કોનશે જો સુખશે લાગી પ્રીત,
અબ દુખ દે નીઆરે ભયે સો કોન ગાઉંકી રીત.
એ બેમરવત સાજના કુગાની કોકે કેરદેગારી હે—ગમે
પીતમ તુમ મત જાણ્યો કે તમ બીછરે મોએ ચેન,
હારી બનકી લાગકી સો સલગત હઉં દીન રેન,
ગયે દીનતો રેનકી વાતે રાતકુ અખતર શુમારી હે—ગમે
બીરહા તનસે ડોં લગી જલો જાત સબ કાટ,
નારી દેખત ડંગ લાઈ સો પરો ફેફાલા હાત.
ગમશે જીગરોં જલ ચુકા અબ તનકી બારી હે—ગમે
જેસમ સુક પાંજર ભયો માશા રહેઓ ના માસ,
રગત રતી બર ન રહેઓ લજાવન સામ.
જલ તું લે ખંજર કે મુજપે જીરત બારી હે—ગમે
એકતો નેના ગેહબરે દુજે આનજન સાર,
અરે બાવરી દેત હે મતવારન હથીઆર.
જાચાહે યાર જાદુ હે યાર બુંદીકી કટારી હે—ગમે
કાગા નેના નીકાલ દઉં જો પીકે દુખ લે જાય,
આગે દરસ બતાયકે પીછે લીજે ખાય.
જમાલે યારસે કબ આશકાકું આંખ પેઆરી હે—ગમે
જાઓ તબીબ ઘર આપને તું કીઉં નાનદા શાર,
આશક રંગે કીને કીએ બીન દેખાવન દીદાર.
હમારે દરદકે દારૂસે એ અફલાતુંબી હારી હે—ગમે
તાલ શુક પરપત બરી હંસા કેસુનાં જાય,
બાંધી મછલી પ્રીતકી કંકર ચુનચુન ખાય
ચમનનાકુ પેઆરે એ મસ્ત બુલબુલ તુમારી હે—ગમે

ગજલ–ઝફર.

અશકે ગુલગુંસે મેરે જામે તનકા દામન,
પુર ગુલ ઇસ તહરાંસે હે જેસે ચમનકા દામન–અશકે
જબ સબાહ લે ગઈ ઉસ તુરરહે મુશકીંકી શમીમ,
ભર ગયા મુશકસ સેહરાએ ખુતનકા દામન–અશકે
કીઆ અરકહી કીસી મહવશકે જબીંસે પુછા,
હુએ શેતારુંસે જો પુર ચરખે કોહનકા દામન–અશકે
ગમે પરવાનેમે રો રો સહર તક આખેર;
ભર દીઆ શમાને ઇશકોંસે લગનકા દામન–અશકે
કીસ સીતમદીદેકી આંખોંસે હુએ પુછે આસું,
ખુંસે રંગી હુએ જો ઉસ ગુનચે દહનકા દામન–અશકે
આજ વોહ કર લે સીતમ મુજગેં મગર હશરકે દીન,
હાત મેરા હે ઓર ઉસ અહદ શકનકા દામન–અશકે
પારહાઓ જીગરે દીલકી બદોવલત હમને,
ભર દીઆ લાલે અકીકોંસે યમનકા દામન–અશકે
ખુન ઇસ સએદ મોહબત ન છુએ હરગીજ,
લાખ ધોંએ કોઇ ઉસ સુએદ કફનકા દામન–અશકે
એએ ઝફર ગહવરે ખુશ આબે માયનીસે કભી,
હો ન ખાલી મેરે દરીઆસે સખુનકા દામન–અશકે

ગજલ–ઝફર

કી થી કેઆ મુજસે મેરે યાર શરત,
કુછભી હે યાદ સેતમગાર શરત–કીથી
દીનો ઇમાનો દીલોજાં લે કર,
દુનીઆ ઓસાભી હે એકબાર શરત–કીથી
શમાકી તહરાં રાહે ઉલફતમે
સીર કટાનાભી હે સો બાર શરત–કીથી
દર પરે ઉસકે ન ફેગાં કર ઇતની,
હુએ અદબભી દીલે બીમાર શરત–કીથી
ચુપકા ન રહે મુરગે ચમન દામમે,
કુછ ભી ન કુછ હે તુજે ગોફતાર શરત–કીથી
રાંજે નેહાં ગીરીએસે ખુલ જાએગા,
હોવેગા રૂસવા સીરે બાજાર શરત—કીથી
જીતને હુએ એકોલ ઝફર આજ ઇહાં,
ઉનસે કરે અબ તેરી પેજાર શરત–કીથી

ગજલ–ઝફર.

ઉસ કુચેસેં જબ આશક રોતા હુવા આતા હએ,
દરીઆ હએ કે આંખોસેં ઉમડા હુવા આતા હએ–ઉસ
લાતા હએ જવાબે ખત કાસીદ મગર અબ દેખે,
કેઆ પેશ નસીબોંકા લીખા હુવા આતા હએ–ઉસ
ઉસ ઝુલફકે કુચેસે બોરાકા જો હવાકા સર,
આવા હએ તો ખુશબુસે મેહકા હુવા આતા હએ–ઉસ
આંખોમે હુએ દમ ઉસકું હમ દેખ તો લે એકદમ,
ઉસ દમ વોહ મસીહા દમ અછા હુવા આતા હએ–ઉસ
ઉસ ઝુલફે પરેશાંકા જબ બાંધતા હું મજમુન,
જો લબઝકે આતા હએ ઉલઝા હુવા આતા હએ–ઉસ
દીલમે તો કશીદા હએ મુજસે સનમ સરકશ,
ખેંચ કર કશશે દીલસેં વોહ કેઆ ઝુવા આતા હએ–ઉસ
મુહ આપના છુપા લેતે હએ શરમસે સબ ગુનચે,
ગુલશનમેં ઝફર જબ વોહ હંસતા હુવા આતા હએ–ઉસ

ગજલ ઝફર.

આયા નહી વોહ જો સનમ ચાર રોજસે,
મઝતર હએ દીલ ખુદાકી કસમ ચાર રોજસે–આયા નહી
અએ મેહજબીં ઇહ તેરી જુદાઇકી એક રાત,
હમકુ નહીં હએ હશરેકે કમ ચાર રોજસે–આયા નહી
ફુરસત નહી હઇ ઇતની કે જાએં વાંહ તલક,
કરતે હએં રોજ કસદ ઇહ હમ ચાર રોજસે–આયા નહી
અપને મરીઝે હેજરકી તું જલદ લે ખબર,
ઇનકા હુઆ હે આખોંમે દમ ચાર રોજસે–આયા નહી
જીસકે બગેર એક ઘડીભી ન હો કરાર
વોહ યુ જુદા હુવા હે સીતમ ચાર રોજસે–આયા નહીં
હએ ચાર દીનકી ચાંદની કેઆ ઉસકા એતબાર,
કરતા હએ તું જો લુતફો કરમ ચાર રોજસે–આયા નહી
બરગશતગી નસીબકી અપની હએ અએ ઝફર.
દેખે નહિ જો ઉનકે કદમ ચાર રોજસે–આયા નહી

ગઝલ–આરજુ.

કીસી દોસતકે આંખકા હે ઇસારા,
સબબ જીસકે દેલ હે પરેસાંન હમારા—કીસી
ચમનકુ જો જા કર મેં ગુલશનમે દેખે,
તો ઇસ ગુલ સરીખા ન કોઇ ગુલ હજારા—કીસી

ગુજર ગઇ હે સબ રૈન તેરી ફીકરમે,
નમુનદાર હુવે ફજરકા શીતારા—કીસી
જો કુચેમે તેરભી હમકુ ગુજર નહી,
તેરે હુશનકા જો કરે હમ નીજારા—કીસી
જો એકબાર દેખે ભરા નઇ મેરે દેલ,
જપક તેરી દેખણા હે હમકુ દો બારા—કીસી
તુ આ ચાંદ ઘરમે તેરી ચાંદનીસે,
નીકલ જાવે મેરે મહેલકા અંધારા—કીસી
જુદાઇસે તેરે મુજે કુછ ના ભાવે,
ઓછળતા હે આંખુસે લોહુકા ફુવારા—કીસી
અબ મીલનેકી તેરે હમે આરજુ હે,
કે ખાતર તેરે રંગ મહેલ હે સમારા—કીસી

ગજલ—ઉમેદ.

હજાર શોકર કે ખત સુબેહ યારકા પોહોંચા,
ઉસ હાતે દરૂ મદારકા પોહોંચા—હજાર
દેલ શીકસતેકુ પેગામ યારકા પોહોંચા
ગુલ ફેશોરદેકુ મુજદહ બહારકા પોહોંચા—હજાર
ઉગે એફીન હે વહાંસે હજાર લાલોગુલ,
કદમ જહાંપે મેરે ગુલોજારકા પોહોંચા હજાર
તુમ ઉસકુ રંગેહેના ખાશ મત શુમાર કરો,
હે કતલે આમસે રંગીન નેગારકા પોહોંચા—હજાર
હમારે દેખકર ઉસ મુરગે દેલકુ અએ સયાદ,
ખેઆલ કીઆ તેરે ઝુમે શેકારકા પોહોંચા—હજાર
જહાંકું મસત કીઆ એક નેગાહસે તેરે,
ઇધરભી દેખકે આલમ ખુમારકા પોહાંચા—હજાર
ઉમેદ અપની તબીયત તો બાગબાગ હુવે,
પએઆમ જબકે બુતે ગુલઓજારકા પોહોંચા—હજાર

ગઝલ અલી.

ચહેરએઅહમદ નઝર આતા નહી વાયે કીસમત કાગ બનજાતા નહી,
આપકી ફુરકતમેં ઇસ લાચારકો યા રસુલ અલ્લાહ ચેન આતા નહી.
હો મઝારે મુસતફા પેશે નઝર, યે મુકદર રંગ દીખલાતા નહી,
યા નબી આકિ મદીને કીસ તરેહ, સાથ અપને કોઇ લેજાતા નહી.
ચેહરએ અહમદકા જો હએ શેફતાવોકભીસુંએબુતાં જાતા નહી.
આશીકે અહમદ હું મંએ અએ શેખજી આપકા કહેના મુજે ભાતા નહી
દેખું ફીરમએ રોઝએ શાહેઅરબ બખ્ત અયે અલી બદલજાતા નહી.

ગજલ–સોદા.

ગુલ ફેંકે હે આલમકી તરફ ઓર સમરભી.
એ ખાને બરંદાજ ચમન કુછ તો એધરભી—ગુલ
કેઆ જેદ હે વેદાં જાને મેં સાત વો ન કરતા.
કાફી હે તસલીકુ મેરે એક નજરભી—ગુલ
એ અબર કશમ હે તુજે રોનેકે હમારે,
ટપકા હે કભી ચશમસે તુજે મસતે જીગરભી—ગુલ
એ નાલે સદ અફસોસ જવાં મરનેપે તેરે,
પાયા ન તુનક દેખનેમે રૂએ અસરભી—ગુલ
કેસ હસતીએ મોહુમપે નાજાં હે તું એ યાર,
કુછ અપને શબોરોજકી હે તુજકુ ખબરભી—ગુલ
તનહા તેરે માહમતમે શાંમ શ'હાપોશ,
રેહતા હે સદા ચાક ગીરેબાન સેહદભી—શેલ
સોદા તેરી ફરીઆદસેં આંખોમેં કટી રાત,
આઈ હે સેહર હોનેકુ ટુક તો કહી મરભી—ગુલ

ગજલ–ગફૂર.

બરખે પરીસે શીકલ મેરે દલરૂબાકી હે,
જો દેખતા સો કેહતા હે ખુદરત ખુદાકી હે—બરખે
બદલા હવા નરમ સીહાઈ ગતાકી હે,
લા સાકીઆ શરાબ એ રેહમત ખુદાકી હે—બરખે
પીતે નહીં શરાબ કભી ગેવજુદ કોએ,
ગાલીફમે મેરે રૂહ ઉસી પારસાકી હે—બરખે
જફર રોજે આશરમે કેહતા ઉઠેગાયું,
લુટા મુજે પરીઓને દુહત અલલાકી હે—બરખે

ગજલ–ગરીબ.

ભુલતી દેલસે નહી યાદ જાની તેરી,
શકલ બતલાવે ખુદા યુશુફે સાની તેરી—ભુલતી
ગેરોકી બાતશે હોતા હે નહીં દીલકું કરાર,
હમકું તો યાદ પડી લીગી જબાંની તેરી—ભુલતી
લોક તો પુંજતે હે આને બુતોકું હરદમ,
અબ તો હમકુભી પડી શકલ બીનાની તેરી—ભુલતી
એ જુદા ! જો જહાં બીચ ન હોતી પેદા,
એ ખુદા ખાલી ન રેહતી એ ખુદાઇ તેરી—ભુલતી
એ મહમદ તેરા દર છોર કહાં જાએ ગરીબ,
પાદશાહીસે એ બેહતર હે ગદાઈ તેરી—ભુલતી

ગજલ-મોહીનુદીન.

ચાહે જફાઓ જોર કરે યા બફા કરે,
રાજી હે હમ ઉસીમે જો કુછ દેલરૂબા કરે—ચાહે
દેલસા રફીક જીસકા જુદા હો ગયા હો યાર,
વો અપની બેકસીપે ન રોવે તો કેઆ કરે—ચાહે
જીસને હમારે યારકુ હમસે જુદા કીઆ,
વોભી મોરાદ અપની ન પાવે ખુદા કરે—ચાહે
કેહતા મોહીનુદીન હે તુમહે મેરે દોસતાં,
આસા સખોંકી મુસકેલે મુસકેલકુશા કરે—ચાહે

ગજલ.

એ રંગીલા મેરે દરદકા દીવાન બનેગા,
આલમ ગોયા રશ્કે ફીરસ્તાન બનેગા.
હર બેતમે તારીફ આતીહે રૂહ આંખોકી,
એ શેહેર મેરે મજનુસે હેરાંન બનેગા.
માલુમ હુવા શોખી અંખીઓસે મેરે તહીં,
સાય રોજ દેખો કે તોફાંન બનેગા.
એ જુલફે સનમ સોખસે દાલી હે ગલેમે,
એ નકશે પંઝએ તીર મીરજાન બનેગા.

ગજલ સોદા.

ગર તુજમે હે વફા તો જફાકાર કોન હે,
દેલદાર તું હુવો તો દેલઆજાર કોન હે.
નાલાહું મુદ્દતોસે તેરે સાહેકે નીચે,
પુછા નહી ઈહ હનુ પસે દીવાર કોન હે.
હર સબ શરાબખાર હરેક દીન સીહા મસતા,
આસુફતે જુલફ લતપતી દસતાર કોન હે.
સોદાકુ જોરમે ઇશકસે કરતે હે આજ કતલ,
પેછાનતા હે યહ ગુનેહગાર કોન હે.

ગજલ-હુસેની.

શરમીંદહે કમર હે તેરી તસવીરકે આગે,
સમબુલ હે ખીજલ જુલફકી જનજીરકે આગ,
આશકકા તો કુછ બસ નહીં માશુકકે આગે,
રાંજેકા તો કુછ બસ ન ચલા હીરકે આગે,
બે લતાકે હમે તેગે નીઘેસે હે કીઆ કતલ,
જાનાહીં ન થા કાય રે બેપારકે આગે,
ઇસ દરદકી દારૂ નહીં બીન સબર હુસેની
તદબીર તો ચલતી નહીં તકદીરકે આગે.

ગજલ—તોરાબ.

જોહી ગેરસે વોહ હંસા ખેલખેલા,
બયારશકસે દેલ મેરા તલમલા
નઝર ભરકે કોભુ ઉસકા દેખે જમાલ,
જીસે દેખ આંખે ગઈ જલમલા.
તુ ઝાહેદ ન જાનત કભુ ઉસ તરફ,
કે વોહ મોગબચા હુએ નપટ ચલબલા.
મખાદા કહીં દેખકર ઉસકા હોસન,
તેરે એશકકા ભી ઉઠે ગુલગુલા.
દેવાના હો જો તુજસે ઉલજે તોરાબ,
કે તેરા ઝબરદસ્ત હુએ સેલસેલા,

ગજલ-કનવર.

આતશે દેલકા જો આંખોંસે શસરા ચમકા,
લોક સમજે કે ફલકપરસે સેતારા ચમકા.
દરદે ફોરકતમેં જો શબ દેલકુ હોઇ બેતાબી,
રાત રોનોમેં કટી, સુબહકા તારા ચમકા..
ચેહેરા અઝગસકે ભભુકાસા નજર આતા હુએ,
ઇનદીનું નામે ખોદા રંગ તુમારા ચમકા.
સહનખાનેમેં જો દેલદાર હુવા ખુશરફતાર,
આસમાન નુરસે ઇસ માહકે સારા ચમકા.
ઝરદરૂ એશકકી દોલતસે હુએ હમ હમદમ,
ઝા અફશાન ઝાર યહ તોરફા હે હમારા ચમકા.
બરક ચમકે હે હવા આશકે બેદેલકુ સમજ,
ચકકે અંદરસે જો અનચલકા ફીનારા ચમકા;
દેલમે આતશ જો કનવર ગમસે તું ભરકાતા હુએ,
ખુબ ચમકી નહી ફીર ઉસકુ દોબારા ચમકા,

ગઝલ વલી.

બે વફાઇ નકર ખુદાસુ દર, જગ હસાઇ નકર ખુદાસુદર.
હયે જુદાઇમે ઝીંદગી મુશ્કલ, આ જુદાઇ નકર ખુદાસુદર.
ઉસકું જો આશનાઇ દરકાર હયે, આશનાઇ નકર ખુદાસુદર.
આરસી દેખકર ન હો મગરૂર, ખુદ નુમાઇ નકર ખુદાસુર.
અયે વલી ગએર આસ્તાને યાર, જુબબે સાઇ નકર ખુદાસુદર,

શેઅર.

ઉદી વસ્માકી નહી તેરે રઝાઇ સરપર,
માઝઓં રાત વય તારોં ભરી છાઇ સરપર..

ગજલ-તોરાબ.

ગુલભી લગતા હએ ખાર આંખોમે,
ફીઆ સમાયા હએ યાર આંખોમે.
મુહ દેખાકર વોહ છુપ ગયા જબસે,
આંસુઓંકા હએ તાર આંખોમે.
તાકમે ઉસકી કલસે મેરી નેગાહ,
ફીરતી હએ બેકરાર આંખોમે.
રાહ ઉસકી કહાં તલક દેખો,
ચહતી લએ ઇનતેઝાર આંખોમે.
જલવેગર હો શોખ પરદેનશીન,
ફેર કહીં એક બાર આંખોમે.
જલવેગર હો વોહ શોખ પરદેશીન,
ફેર કહીં એક બાર આંખોમે
વોહ તો રખના હએ કતલ દેલકે લીએ,
સોરગા દુમબાલેદાર આંખોમે.
કોણ ઉસસે લડાએ આંખ, તોરાબ,
જીસને બાંધી કટાર આંખોમે.

રેખતો.

શાત પરદેમે છુપે વુહાંશેબી લાવુ તુજે,
લાકે ફીર ચશમે કે પરદેમે છુપાઉ તુજે—શાત
ગરતુલ હોવે તું અપલાકપર હએ માહે મુનીર.
મએ દેખુ જુલવે તુમાં બાદ દેખાઉ તુજે—શાત
ગર શમન દરમે તું પોશીદા રહેગા હમશે,
દામે ઉલફતકી જગા જોલમે લાઉ તુજે-શાત
તુ ન ઇઉ જાન કે એ મુજશે જુદા હોવેગા,
મીશલે શાએ કે ચલુ શાત ચલાવે તુજે—શાત
બેકરારીશે શમાપર જો જલે પરવાનાં
તુજો પરવાનાં કરે શાત જલાઉ તુજેવશાત

ગજલ આશક.

જો શમશેર ‍ ‍ ‍ રી અમલ દેખતે હે,
શરે દુશમનોકુ કલમ દેખતે હે.
તુંજે ગએરસે જપ બહમ દેખતે હે,
ન દેખે કોઈ જો કે હમ દેખતે હે.
જો ચાહે કે લીખે કુછ અહેવાલ દેલકા,
તો હાથોકુ અપને કલમ દેખતે હે.
તું જલદીસે આ વરને મેરે મસીહા,
હોઈ દમમે રાહે અદમ દેખતે હે.
અલીમે સુતોકી શબો રોજ આસેફ,
તમાશા ખોદાઇકા હમ દેખતે હે.

ગઝલ ઇન્શા.

ઝીડકી સહી અદા સહી ચીને જબીં સહી,
યે સબ સહીપર એક નહીકી નહી સહી.
મરના મેરા જો ચાહતે લગ જા ગલેસે ફુક,
અબ કાહે હમ યે મેરા દમે વાપસી સહી.
ગર નાઝનીન કહેનેસે માના બુરા હો કુચ,
મેરી તરફ તો દેખીએ મંએ નાઝની સહી.
આગે બડે જો જાતે હો કયું કઓન હયે યહાં,
જો બાતજો હમકો કહેની હયે તુમસે નહી સહી.
મન્ઝુર દોસ્તી જો તુમે હયે હરયેકસે,
અછા તો કયા મઝાયકો ઇન્શાસે ફી સહી.

શેઅર.

પાની ભરે હયે યારો યહાં કુરમઝી દોશાલા,
બંનીકી સેજ દીખાકર સકનીને માર ડાલા.

ગજલ–અઝીજ.

હમ જબાંની શમએસે સુનતે હેં હેજરે યારમે,
ચાહીએ બુલબુલકે મરના ઇશકકે આજારમે.
હે અસર કીસકે નીધાએ તરફરકે અંદાજકા,
બુરબુલે હેં દામમે ઓર આહ ગુલ બાજારમે.
જો કેહે ખુંખાર ઉનકુ રજ દુનીઆમેં નહી,
છેદ હે મોજુદ જબ દેખો લબે સુફારમે.
રાહે ખુનરેજીમેં વો કાતેલ જો રખાં હે કદમ,
ચલતે ચલતે પર ગએ છાલે તેરી તલવારમેં.
આફતાબે હસરતી મુજકુ બચા કર જાએગા,
સોનેવાલા હું કીસીકે શાહ અએ દીવારસે.
બેસ્તરે ગુલ હો મુબારક ઈઆર આઇ બહાર,
ખુબ ચલ કર લોટીએ અબ વારીએ બેરખારમે.
સાકીએ કવસર પીલાતા હે મહે ખુમ અએ અજીજ,
મસ્ત હું નાખસ મેં ઇશ્કે ગોલમદે મુખતારમેં.

ગજલ–રંગીન.

કહેતી હે જુલફ ઉસકી જંઝીર હું તો મે હું,
અબરૂ કહે હે ઉસકી શમશીર હું તો મે હું.
એક ઉમર સેર ફીરાયા નાહક મોહવલસીકા,
આહુંરકુ ફેર જો દેખા અકસીર હું તો મે હું.

દેખ આઇનેઈ અપને મુખરેકુ વો કહે હૈ,
ગર છુપરી તો મે હું તસવીર હું તો મે હું.
ઉન સફેદ અફકનોંકાં હરએક શેકાર કબ હૈ,
તીર કસંદકે કાબેલ નખચીર હું તો મે હું.
માનીનદે બુલબુલો ગુલ અરએક ખુશ હૈ રંગીન,
ગુલસનમે ઇસ જહાંકે દેલગીર હું તો મે હું.

રેખતો.

બેકલી બાગમે મલી કયુ અએશાતો નથી,
ખાલી દર ફુલશે દાલી કયુ અએશાતો નથી—બેકલી
કનંદ લપક જો મીડાઇને દેખાએઆ હએ અગર,
મુંમે શારી તેરે ગાલી કયુ અએશાતો નથી—બેકલી
બએ દર જખમરી મહારાબકી શુરત હએ આએઆ,
તેગ કાતીલકી હીલાલી કયુ અએશાતો નથી—બેકલી
દેખકર આશકોકા નાખમે દંમ આતા હએ,
બાલીશે ઓમરમે બાલી કયુ અએશાતો નથી—બેકલી
સુનતે હએ સાકીએ મએકશકા દીવાલા નીકલા,
બોતલી ઇશ બજમમે ખાલી કએ એશાતો નથી—બેકલી
કીશ પરી જાતને શીશેમે ઉતારા હએ પરી,
બાત તેરી એ નીરાલી કયુ અશાતો નથી—બેકલી
ખુન કીસકા કીઆ તુને શીતમ એ જાત બલા,
આશોમાં મોપે ઇએ લાલી કયુ એશાતો નથી બેકલી
ખુબ મુશાફુ દીઆ કાબે દુનીઆંન રૂરેબ,
ઓ ફરી ચાહાને વાલી કયુ અએશાતો નથી—બેકલી

ગજલ—નુર.

મુવા જાતાહું તેરે હેજરકુ મારે, આ રે
મેરે જાની, મેરે દેલબર, મેરે પેઆરે, આ રે
આરા તો સરપે ચલા મેરે, વસેકાન મે તો
સોકમે તેરે કેહ જાઊંગા આ રે, આરે
મુદતે હો ચુકી ફીરતા હું વે અગીઆરેકે,
એક દીન રાતકુ મેહમાન હમારે આ રે.
યાદ કરતે વોહ તેરા ચાંદસા મુખરા બેમેહેર,
બેઠા ગીનતા હું ફલકકે યહ સેતારે આ રે.
નુર બેતાબ હએ અઝબસકે જુદાઇસે તેરે,
રશકે ખુરશેદ મેરે, માહકે પારે, આ રે.

રેખતો.

પરદેશી માહા રૂ દેખાએઆ ન કીજીએ.
જખમી જીગરશે ખુન ખાહા ન કીજીએ—પરદેશી
હમતો તેરે શીરાકશે મરતે હએ બે અજલ,
મરતેહોંપર તીર ચલાએઆ ન કીજીએ—પરદેશી
ઉલફતમે તેરે હમને શહી આફતો બલા,
હાંને કજામે ખેંચકે લાએઆ ન કીજીએ—પરદેશી
એક દીનતો હમકુ શેર ગુલેશતાંનકી દેખા.
આગે એરમકી શેરકુ જાએઆ ન કીજીએ—પરદેશી
ખરકાંન કર તું બાગમે શોએઆ હએ ગુલબદન,
હોતા દુવા દોશાલા હલાએઆ ન કીજીએ—પરદેશી
ઉશકે હમારે હો ગઈ દો બાતકી રમુજ,
હરએક કીશકે તઈ એ ભેદ સુનાએઆ ન કીજીએ—પરદેશી
અજમત દોશતોકી ગલીમે ન રખ કદમ,
એ દરદ દીલ કીશીકુ દેખાએઆ ન કીજીએ—પરદેશી

ગજલ દીવાને શાદીક.

દરદે દીલસે જો કોઇ મેરી ખબર રખના હએ,
દસ્તે હએરતકો લે સીનેકે ઉપર રખતા હએ.
ચેહ દીલે સોઝ મેરા સોખ્તા દીલ ગરચે સુને,
તા દમે સુબ્હો વોહી ચશ્મકો તર રખતા હએ.
મુબતીલા જએસા હું મએં વોહભી હોજાવે ફીલફઓર,
જો કોઇ કુચએ દીલબરમેં કદર રખતા હએ.
તીર ગમજેસે અગર ઉસકે ચલે તીર કશુ.
અહેલે દીલ રૂબરૂ સીનેકો સીપર રખત હએ,
કબ્કે રફતાર કીયા ફઓક સબા પરવાઝી,
મુરગે દીલ કત્લ હુવા ફેરભી ચેહ પર રખતા હએ.
સાદીકે ખએરકો કહેતે હએં હો હુશયાર મીયા,
આશક યાર જો હએ કીસકી ખબર રખતા હએ.

ગજલ દીવાને શાદીક.

મેરા નામ હએ મસ્ત મએં હું સરાબી,
મુલબ્બબ હએ મુજહ પાસ શીશા ગુલાબી.
બનાયા હએ શએદાઇ સાકીને મુજહકો,
દીખાઇ હએ જબસ વોહ ચશ્મે શહાબી.
સમજહતાહું કબ ચેહ કે ઇસલામ કયા હએ,
મએં કુરબાને જાનાંકું કાફીર વહાબી,

હુએ કુરબે નવાફીલમેં ઝાકીર એહ આઝા,
મેરી રગમેં સબ તાર તારે રેબાબી.
ન મએ આતશી હું ન બાદી હું યારો,
ન ખાકી ન આબી હું મીસલે હુબાબી.
શહેર બએર સાદીક હું પ્યારેકો અપને,
ભલા એહ હુવા મએ જો સમજદા શીતાબ.

ગજલ-મસ્ત.

આજ દીલબરકુ ખાબમે દેખા,
નુર હકકા હેજાબ મે દેખા.
ખુદ ફનાં હોકે જાતમે મીલનાં,
એ તમાશા હોબાબમે દેખા,
આપકુ શોખત ગેરકુ લેજત,
એ તમાશા કબાબમે દેખા,
બેઠ કર શેર મુલાકકી કરના,
એ તમાશા કેતાબમે દેખા.
એક પેઆલેમે મસત હો જાના,
એ તમાશા શરાબમે દેખા.

જલગ હુમાયુન.

કીસ કીસ તરેહસે શબકુ ખુશામદ તેરી ન કી?
પર તુને બાત ઉસપેગો હમસે ઝરી ન કી.
મેંને તો કીસ ખુશીસે તુમે દેલ દીઆ, સનમ,
પર યહ કલક હુએ, આપને કુછ દેલબરી ન કી.
ફરહાદો કએસ થરગએ સરકુ પટક પટક,
હકમેં કીસીકે એકશકને પુછ બેહનરી નકી.
લાગોંમે અપની જાન ફીદા ઝુંમપે કર દીઆ,
તુને તશફકી ઉસપેભી, ઝાલેમ, મેરી નકી.
જતના ગીલ્લા હુએ તુમસે મેરા, સુન લો, આંસુઓ,
બસ બોશકે દેલકી શાખકુ તુમને હદી નકી.
કેઆ તાબ બરકમેં ? જો મુકાબેલ હો આહકે,
નાલેકે, મેરે રઆદને ભી હમસરી નકી.
કેસમતકા અપને કીસસે હુમાયુન ગીલ્લાં કરે,
અફસોસ ! મેરે એશકને કુછ રેહેબરી ન કી.

ગજલ લતીફ.

નામ ઉસ દેલબરકા હમ સુમરણુ બનાયા ચાહતે હએં,
ઓર અગીઆરોંસે ઉસકા મન ઉઠાયા ચાહતે હએં.
એશકમેં દેલબરકે હમને દેલ બનાયા દાગ દાગ,
સખતએ લાલાકા હમ ગુલશન બનાયા ચાહતે હએં.
ખાકે પા ઉસકી ફુરકે લાવે મર બાદે સબા,
સોરમએ કોહે તુરસા અંજન બનાયા ચાહતે હએં.
કાસેદા. કૈહ બસ સનમકુ ખાક પર મત ધર કદમ,
તેરે કદમોંકે તલે દામન બીછાયા ચાહતે હએં.
આશકે માશુકમેં પરદા ન જા હરગેજ લતીફ,
અબ સેતમગર ઝાલમસે ચીલવન લગાયા ચાહતે હએં.

ગજલ.

આંખ કીઉં તુને ભલા હમસે મીલાઈ પેઆરે.
બુજ ગઇ થી સો ફેર અબ આગ લગાઇ પેઆરે.
દોસતી મેરી તેરી યાર નીભાવે અલ્લાહ,
ગરચે બદનામી ઝમાનેમેં ઉડાઇ પેઆરે.
ખાનેએ દેલમેં મેરે ભડકે હએ અબ આશએ એશક,
શીકલ તુને જો નહી અપની દેખાઇ પેઆરે.
મેં સવા તેરે કીસીકુભી ન દેખું હરગેઝ,
સામને અપને હોવે અગર ખોદાઇ પેઆરે.
દેલસે દેખ આંખોંસે આંખોકુ મીલા કર તુજસે.
કીસકુ ખુશ આતી હએ અબ તેરી જુદાઇ પેઆરે.
હઝરત એકલીમકી શાહી નહી ખુશ આતી હએ,
ખુશનુમા હએ તેરે કુચેકી ગદાઈ પેઆરે.
ચેનો આરામ નહી, અકલ ગઈ, હોશ ગયા,
દેલકુ આસકકે નજર જબસે લગાઇ પેઆરે.

ગજલ નુસરત.

ઝબહ કરડાલા નીગાહે યારને,જુલફ નાગન બનકે આઇ મારને–ઝબહે
કતલીયા કામ ઉસ બુતે તરરારને,કયા કીયા તસબીહને જુન્નારને-ઝબહે
છેલીએ મેરેદીલોજાનો જીગર, બોલી બોલી આપકી ગુફતારને–ઝબહે
હો ગઈ હલચલ કીયામતકા બપા,સર ઉઠાયા ફીતનએ રફતારને-ઝબહે
ઇસકો કહેતે હએં જહાંમે ના મુરીદ,ઉમરભર મુજકો સતાયા યારને-ઝ
આહ લુતફે જીંદગી જાતા રહા, મારડાલા ઇશકકે આજારને—ઝબહે
મારડાલા જુલફે મુશકેકી મુજે,રંજ મોમીનકો દીયા કફફારને–ઝબહે
કામ બીસમીલકે કીએ મીલકર તમામ,તેગને ખંજરને ઓર તલવારને.
કહેતે હએ નુસરત યે સબ અહલે સુખન,કયા સમા બાંધા તેરે અશઆરને

ગજલ.

મંઝા જો આજ હએ પાયા ન પાયા હએ કબ્ુ અયેસા.
ન ઉલ્ફતકા મએ શીરી ચખાયા હએ કબુ અયેસા
તેરી ચશ્મોંકે નરગીસમે હુઈ હું મુબતીલા જાલીમ.
ન કાજલ આંખમેં તુને લગાયા હએ કબુ અયેસા.
તસલ્લી તુજસેં યે જો હએ ન હોગી માહેતાબાંમે
ન જલ્વા શમ્સને અબતક દીખાયા હએ કબુ અયેસા.
ન જાનું કોન હુંગી મેં ન હએ માલુમ હું કહાંપે,
હમારા હુસન હમને યે ભુલાયા હએ કબુ અયેસા.
તુંહી આરામ હએ મેરા તુંહી હએ જીંદગી મેરી,
ન આંખોમેં મેરી કોઇ સમાયા હએ કબુ અયેસા.

ગજલ.

મઝા તુમસે ન પાએ દીલ લગાકે,
હમ રૂસ્વા હીએ આશક બતાકે—મઝા
યેહી આશક હએ માશુક દોનુ,
કબુ સોવે મેરે પેહેલુમે આકે—મઝા
હસરે તો રેગઇ દીલમેં પરીયો,
દીયા બોસા ન હમકું મુખ ચુરાકે—મઝા
આપતો સોગએ હમકો જગાકે,
છુપા મેહેતાબ હમસેં શર્મ ખાકે—મઝા
ઉલાલા દેગયા સાંકલ લગાકે,
ઇસારા કર ગયા સીટી બજાકે—મઝા

ગજલ.

માંગતા ફુલ પીલાંતા હએ બરાંડી સાકી,
મુજ બલાનેશકું તલછટભી હએ કાફી સાકી.
મસ્ત કયા જાને કીધર દેહર કાબા હએ,
ઉમ્ર સારી તેરી ભટીમેં ગુજારી સાકી.
બરફ પીલ્વાકે કલેજા મેરા ઠંડા કરદે,
આબે અંગુરને કયા આગ લગાદી સાકી.
બરદે ચુલ્લુમે જો હો શીશેમેં બાકી સાકી.
હોજે કોશરકી તમન્ના રહી બાકી સાકી.
ઓરતો સબ હશરતેં રીદકે દીલસે નીકલી,
માંગતા ફુલ પીલતા હએ બરાંડી સાકી.

ગજલ ગુરસત.

જાહોત હુએ શોક ઝાહીદ તુમકા જો સેહબાએ લદનકા,
બતાઓ સચ હુવા હુએ શોક દીલકો કીસ ફુરગનકા
ચમનમેં શોર બરપા હુએ યે કીસ આશીકકે શેવનકા.
નાશા જો શાખે ગુલ પરથી નહી મુરગાને ગુલશનકા.
નીશાની લેચએ ખુરદફકી હુએ યે અએ કાસીદ,
ચમકકર ઝરરા દીખલાતા હુએ જીલવા મેહરે રોશનકા.
નહી રાધી જો તુમને કબર મેરીતો યે કાહેકા,
ગવાહી દે રહા હુએ નકશ સાહેબ ખાકે મદફનકા.
નહી રંગે દુઇ રેહતા હુએ સોજે ઇશ્કે સાદીકમેં
કે યકસા રંગ હો જાતા હુએ તાતશ ઓર આહનકા.
યે સાજ હુએ દોસત નાદાંકા બેહેતર હુએ નહી હોના,
રફીકે દીલહી કર જાતે હુએં આખીર કામ દુશમનકા.
હજારો આશકોંકા કતલ કરતી હુએ અદા ઉસકી.
કાતીલેજાં હુએ યા રબ ફેરના ઉસ ગુલકી ચીતવનકા.
ના આઇનેમેં અપની દેખકર તસવીર કેહતે હુએં,
હસીનાને જહામેં કોઇ હોગા અપશે જોબનકા.
બના દેતે હુએં ચસ્મેં મસ્ત જાહીદકોભી જાદુસે,
બુરા હોતા હુએ ફંદા સાકીયાને સા મેરી ફનકા.
વો મુજકો કતલ કરકે ગેર કે કહેનેસે દામીન હુએં
પશેમા કરરહા હુએ ઇનકો ખબા ઉનકે દામનકા.

ગજલ મોઅલ્લીફ.

તેરી ચશમે રેહમત જીધર હો ગઇ,
ખુદાકી ખુદાઇ ઉધર હો ગઇ—તેરી
નીકલ જાએગી તેડહે બડખાહકી,
ફ્લકકી જો સીધી નજર હો ગઇ—તેરી
નસીબા ન જાગા શબે વસલ હાય
લીપટ કર જો સોએ સહર હો ગઇ—તેરી
તસ્વવરસે રેહતા હુએ વો ચશમમેં
મેરી આંખ કયા ઉસ કદર હો ગઇ—તેરી
કહા તેરી જુલફોં કો મુશ્કે ખુતન.
ખતા હમસે યે સર બસર હો ગઇ—તેરી
સીતારોકા સદકા દીયા ચાહીએ
ઉનહેં ચાંદકી અબ નજર હો ગઇ—તેરી

યહાં તક મેં જરસેં રોયા રે હીને
જમીને સુખન આજ તર હો ગઈ—તેરી
વો ખુદ ચલકે આએ મેરે ઘર જો આજ
મેરી આહ ક્યા પુર અસર હો ગઈ—તેરી
જબ ઉસ ગુલકો ખત હમને લીખ્ખા રહીમ
નમીને ચમન નામાબાર હો ગઈ—તેરી

ગજલ મહેસર.

ખતભી હયે જુલ્ફભી હયે ઓર રૂખે પુરનુરભી હયે
મહેભી હએ હાલાભી હયે ઓર શબે દેજુરભી હયે
કામ દીલ યારસે લેના હયે તાલે એસેમે
એ તકલલુફભી હયે તન્હાભી હયે મખમુરભી હયે
વસ્લકા લુત્ફ તો જબ હયે કે તલબે બોસેપર
નાઝે ગમઝાભી હયે ઝીડકીભી હયે ચલદુરભી હએ
અએ મસીહા તુનપર ઇસ દીલે વહેસીકા ઈલાઝ
દાગ ખુરદાભી હયે ઝખમીભી હએ રન્જુરભી હએ
ઝાતેહા પઢતે ચલો યુરબતે મ્હેશરપે ઝરા
ઉસસે વાદાભી હેયે કુરસતભીહએ દસ્તુરભી હએ

ગજલ સગાર.

તુમભી હયે અબ ચાહનેવાલે મેરે દીલકે
અલ્લાહેને અરમાન નીકાલે મેરે દીલકે
આખતમે ફસી તેરે લીએ બૈઠે બીઠાએ
તુભી તો કભી નાઝ ઉઠાલે મેરે દીલકે
આખીરકો મીટાવેંગે મુજે દાગ મોહબ્બત
એકદીન મુમેં પડજાએંગે લાલે મેરે દીલકે
રૂક રૂક કેના બાતેં કરો છુરયાં ન લગાવો
અએ જાન અભી ઝખમ હયે આલે મેરે દીલકે
એતાં બહું મએ વસ્લમ ફુરકતસે ઝીયાદા
અનદાઝ હસ દુનયાંસે નીરાલે મેરે દીલકે
આહોકી તરેહ તુમભી નીકલ આવેગે બાહાર
સુનલોગે કીસીરોઝ જો નાલે મેરે દીલકે
બોસે નદીએ સાથલી સોને નહી દેને
ખુબ આપને અરમાન નીકાલે મેરે દીલકે
બેહે આઇંગે સીનેતક અગર અશ્કકી કે કતરે
આલમકો નઝર આઇંગે છાલે મેરે દીલકે
તીંદ આએ સીંગર આહે શબે હીજ્રમે કયુંકર
એરગ્ઝ તોટલાતા નહી ટાલે મેરે દીલકે

ગજલ ગાફીલ.

હયે કીસે શઓકે શહાદતને ખીચાલે ગરદન
શમેસાં હયે હમે સર અપના વખાલે ગરદન
તીરા વખ્તીકો મેરી જએસે મીલા હુસ્ને કુબુલ
ખાલે રૂખસાર કંહી હએ કંહી ખાલે ગરદન
પરદએ શબમે કોઇનુરે સહર છીપતા હએ
કુબ નેહા જોહમે હો હુ જમાલે ગરદન
મંએભી દીવાના હું એક સર્વ રવાકા કુમરી
મુજકો હે અર હો તુઝે તોક વખાલે ગરદન
ઇસ્તઆરેપ યે જાયઝ હયે અગર અય ગાફીલ
બાંધવ તોક તલાઇકે હીવાલે ગરદન

ગજલ શરર.

મીઠી નીગેહકી ચાટપે દીલ હએ લગા હુવા
હએ ઇન રસીલી આંખોમે શરબત ભુલા હુવા
કાતીલકો મેરે કત્લસે આયા ન ઇન્ફેઆલ
કુચ ખુન કરકે ઓરભી વો એબડા હુવા
યાદ આ ગયા જો શામકો ઉસમેહકા ખતે સબ્ઝ
સીનેકી દાગ અઝ સરે નઓ ફીર હરા હુવા
ઠએરા ન આકે કુલઝમે ફાનીમે અનબર
મીસ્લે હબાબે દમમે મેરા જી ફના હુવા
દો દાલા નકદ જાન શરરને બકઓલે મીર
શુકરે ખુદા કે હક હે મહોબ્બત અદા હુવા

ગજલ વલી-

દીલ લગા ચારશે ઉસ દીલ્લકા છુટાના મુશકીલ
ઇશકકા ઝખમ લગા ઉસકા સાલાના મુશકીલ.
હુસ્ન હએ દામે બલા જુલ્ફ હએં દો કાલે નાગ
જીસકે તંઈ નાગ ડસા ઉસકા જીલાના મુશકીલ
આતશે ઇસ્કને બોલ્હતોંકા કીયા ખાના ખરાબ
આગ દરીયાકો લગી ઉસકા બુજાના મુશકીલ
તીફ્લ નાદાન હહીસા મેરા દીલ અએ યારે
મકતબે ઇશકમે તઆલીમ દીલાના મુશકીલ
જો ઉમર [illegible] ગુઝરી શો ગનીમત જાનો
શો ગય [illegible]મે ફીર ઉસકા જગાના મુશકીલ
રાઝ મ[illegible] [illegible]લી ઝાહીર ન કીરીશે કરના
હાથશે [illegible] ગયા ઉસકા ફીર આના મુશકીલ

ગજલ ઝામીન.

દીખલાદે જમાલ અપના તલબગાર હું તેરા,
મુસાફી તરેહ તાલીબે દીદાર હું તેરા.
કુછ હુરકી ખ્વાહીશ હએ ન જનહકી તલબ હએ,
મુદતસે મેરી જાન ગીરફતાર હું તેરા,
દુનયામેં જુલીખાંકી સાફત અએ મેરે યુસુફ,
બાઝારે મોહબ્બતમેં ખરીદાર હું તેરા.
બેહોશ કીયા હએ મુજેહ જલ્વેને તુમ્હારે,
ઇતની તો ખબર હએ કે ખબરદાર હું તેરા.
બુલબુલકી તરેહ શોરો ફુગા કરતે હએં બદખ્વાહ,
મએં ખાર નહી યાર મએં ગુલઝાર હું તેરા.
મએં બાદએ પએમા ગમે વહેદતકા હું શાકી,
દે જામે મોહબ્બત મુજે ખ્વાર હું તેરા.
અએ સાહેબે ગએરત મેરી જલદીશે ખબર લે,
બદનામ હુવા મએં સરે બાઝાર હું તેરા.
કાંટાસા ખટકતા હું રકીબોંકે જીગરમેં,
ગુલહું મએ તેરા બાગકા યા ખારહું તેરા.
ઝામીન તેરી ફુરકતશે લબે જાન હએ પ્યારે,
આ મીલ મેરે ઇસા કે મંગે બીમાર હું તેરા.

ગઝલ.

અફકર હમારી ખાકપે કેઅ્ા યાર કર ચલે,
બાબે અદમશે ફેતનેકુ બેદાર કર ચલે,
સાહે પેઆલા ચાહે સબુ કીજીઓ, કલાલ,
હમ અપની બાક પર તુજે મુખતાર કર ચલે.
બેઠે બેઠાએ આપકે કેઆ જીમેં આ ગયા,
મુજશે ગેરફતે દેલકુ ગેરફતાર કર ચલે;
ગુનચેકુ મુસકુરાકે દેલ અફગાર કર ચલે?
નરગેસકુ આંખ મારકે બીમાર કર ચલે.
એકહી અદામે ખતમ કીઆ સારે નાઝકુ,
દોનો જેહાનમેં ફેતનેકુ બેદાર કર ચલે.
અખબારકી તરેહ લીએ યારો દીગર ચલે,
દેલ લે ચલે હએ ઓર ખબરદાર કર ચલે.

ગઝલ એહમદ.

આપ તો ખુબ તરેહદાર હો, સુબહાક અલ્લાહ !
કેઆ મરીઝાંદ હો ! દેલદાર હો ! સુબહાન અલ્લાહ !
આપકે ચેહરએ પુરનુરકી હો કેઆ તારીફ !
આપ તો મતલએ અનવાર હો, સુબહાન અલ્લાહ !
કેઆ કહું આપકી બસ જોહદે મુસલસલ મુશકીન !
હામે સબઆદ હુએ, યા માર હો ! સુબહાન અલ્લાહ!
આપકી ઝાતમેં હુએ નુરે તજલ્લી તાબાન,
આપ તો સાહેબે એસરાર હો. શુબહાન અલ્લાહ !
ખમ ન કીઓં હોવે તુમે દેખતેહી ગોયતે ફલક ?
વાહ ! —કેઆ અબરૂએ ખમદાર હો ! સુબહાન અલ્લાહ!
બએ એઅજાજે મહીહાશે અગર ફરમાવો,
મોરદે દેલ આનમેં હોશીઆર હો, સુબહાન અલ્લાહ !
કીજીએ અબ તો કરમ આપ બસ ઈસ એહમદ પર,
આપ હી તો મેરે મુખતાર હો, સુબહાન અલ્લાહ !

ગઝલ ખલીક.

અશક જો ચશમે ખુનફેશાનશે ગીરા,
યા શેતારા કે આસમાનશે ગીરા,
ઉસપે જલબલકે ગુલ કબાબ હુઆ,
રાલ બુલબુલ જો આશીઆનશે ગીરા,
શીશએ દેલ તો ચુર હો જાતા,
કોઈ પથર નોહ આસમાનશે ગીરા,
મેંને આંખોંશે લે લીઆ ઉસકુ,
ફુલ જો દસ્તએ બાગબાનશે ગીરા.
હંસ દીઆ યારને જો રાલ ખલીક,
ખાકે ઠોકર જો આસતાનશે ગીરા.

ગઝલ તોરાબ.

ઉસ દાનશે ફીર કભી ન હમારી પલક લગી,
આંખોંમેં જબશે યારકી પેઆરી જલક લગી,
યા રબ ! વોહ કેઆ બશર થા કે જીસકી મેસાલમેં,
શેકલે પરી ન સુરતે હુરો મલક લગી.
ઝનાર બાંધ લે અભી, તબબીહ ડાલે તોડ,
ઝાહેદ, અગર તુ હમે વોહ સુતર તેલક લગી.
ફીરતા હએ ગેરદ ઉસકે, મેરી તરેહ રાત દીન,
તેરી ભી આંખ યારશે કેઆ, અય ફલક લગી.
જાન જાણુ તોરાબ તુ યકતા હએ એશક મેં,
ઉસ ... શે લો રહે હમે આખર તલક લગી.

ગઝલ મીર

જો ઇસ શોરશે, મીર, રોતા રહેગા,
તો હમસાયા કાહેકુ શોતા રહેગા ?
મેં વોહ રોનેવાલા જેહાનશે અલગ હુ,
જીશે અબર હર સાલ રોતા રહેગા.
મુજે કામ રોનેશે અકસર હુએ, નાશેહ,
તુ કબતક મેરે મોહકુ ધોતા રહેગા ?
બસ, અય ગીરીયહ આંખે, તુજે કેઆ નહીં હુએ,
કે રોરો જેહાનકુ ડુબોતા રહેગા ?
મેરે દીલને વોહ નાલા પેદા કીઆ હુએ,
જરસકાહી અબ હોશ ખોતા રહેગા.
તું યું ગાલીઆં ગેરકુ શોકશે દે,
હમે કુછ કહેગા તો હોતા રહેગા.
બસ, અય મીર, મીઝગાનશે પુછ આંસુઓંકું.
તું કબતક યહ મોતી પરોતા રહેગા

ગઝલ જુરાત.

જીસ જગે, જાની, નઝર આ જા શેતાબી તુ મુંજે,
દેલકી બેતાબી લીએ ફીરતી હુએ અબ હરસુ મુજે;
જુ કીસીકુ જીતેજી ગાડે કોઈ શો વોહ કલક,
ખાનએ તારીકમે તુજ બીન હુએ, અય મેહરૂ, મુજે
વાએ કીસમત ! જીસ જગાશે થા ન ઊઠનેકા ખયાલ,
ખાબમેં ભી અબ નઝર આતી નહી વોહ કુ મુજે.
એશકકી તપશે જલે હુએ તારગે જાન શમચસાન,
હુઓ તમીગ અગ નબઝ કેઆ દેખે હુએ તું મત છુ મુજે.
તુજ બીન, અય ગુલરૂ, ચમનમેં જાઉં ગર મેં બેદેમાગ,
ગુલશને તસવીરસાં આએ ન ગુલકી બુ મુજે.
કર દીઆ બખતે સીયાહને જો જુદા ઉસ જોલફશે,
અબ પરેશાની લીએ ફીરતી હુએ શોકલે સુ મુજે.
તેરે યહ એશઆર તો મેંને સુને, જુરાત, પર અબ,
આશકાનાલી ગઝલ કોઈ સુના દે મુજે.

ગઝલ દરદ.

મકદુર હમે કબ તેરે વસફોંકી રકમકા ?
હકા ન ખોદાવંદ હુએ તુ લુહો કલમકા

ઈસ મસનદે ઈઝતપે કે તુ જલવે નુમા હુએ,
કેઆ તાબ ગુઝર હોવે તઅકુલકે કદમકા,
બસતે હુએ છેરે સાયેમેં સબ શેખો બરેહમનુ,
આબાદહી તુજસે હુએ તો ઘર દેરો હરમકા.
અએ ખોદ્‌ અગર છુમેં તો હુએ તેરે ગઝબ ।,
ઓર દેલમેં ભરોસા હુએ તો હુએ તેરે કરમકા.
માનંદ હુબાબ આંખ તો. અય દરદ, ખુલીથી,
ખેંચા ન પર ઉસ બેહરમેં અરસા કોઇ દમકા.

ગઝલ લાલા.

આતા હુએ ખાબગાહશે પેઆરા ઉઠા હુવા,
ઝુકતા હુવા ખુમારશે, ઓર રસમસા હુવા,
જોલફોંકે બાલ નીંદસે બલખા રહે હુએં બસ.
સંદલ જબીનકા રાતકા કુછ કુછ મીટા હુવા.
મતવાલી આંખેં નીંદશે કુછ કુછ બારેહકી હુઈ,
બીરા બસંતી સરકે ઉપર લટપટા હુવા.
એક રાત મેં જો આખેરે શબ હોકે બેકરાર,
ચોરોંકી તરેહ બોફશેતી કાંપતા હુવા,
દેખું તો સબ રકીબ પડે હુએં ઈધર ઉધર,
જોનીકે મોહપે શાલકા પરદા પડા હુવા.
લબશેહીલબ મીલા જો ઉઠાને લગા ઉશી,
ઈતને મેં આંખ ખુલ ગઇ જો રહી મઝા હુવા !
મેને કહા કે, જાતા ! યહ લાલા ગોલામ હુએ,
એક બોસા ગર છુપાકે લીઆ તો યહ કેઆ હુવા !

ગઝલ હેરાન.

પરદએ ગફલતકા જબ મુજ પાસ લે આતા હુએ ખાબ
દેખ મેરી ચશમે તરકુ રોકે ફીર જાતા હુએં ખ.બ.
ખારે મીઝગાનકે મેરે જબશે હુવા હુએ પાસબાન,
ગેરદ આંખોંકે મેરે આને નહી પાતા હુએ ખાબ.
રાત સુન કર આહકા નાલા, મેરે દેલદારને,
યું કહા, કીઊં ઉસકી આંખોંમેં નહી આતા હુએ ખાબ ?
કોઇ જાકરકે કહે મેરી તરફશે ઉસકે તંઇ
કેઆ હુવા એસા, કે જો મુજકુ નહી આતા હુએ ખાબ ।
પહડકે એ મીસરા હેરાનકા ઉસને કાશેદશે કહા,
યહ વોહ આંખેં હુએ, કે જીસકુ દેખ ઉડ જાતા હુએ ખાબ,

ગઝલ આબરૂ.

તુમારા દેલ અગર હમશે ફીરા હએ,
તો બેહતર હએ, હમારા ભી બોદા હએ.
હમારી કુછ નહી તકસીર, લેકીન,
તુમહીકુ સબ કહેંગે બેવફા અએ.
વોહ અહમક હએ, કહા હએ જીસને તુમસે,
મીલો જીસસે તુમારા દેલ મીલા હએ.
હુવે હો ઇસ કદર બેઝાર હમસે,
કેહો, હમને તુમારા કેઆ કીઆ હએ ?
અબસ બેદેલ કરો મત આબરૂકુ,
મુસાફર હએ, શેકસ્તા હએ, ગદા હએ,

ગઝલ સેરાઝ

તુજ મુખકર દેખકર જગસેતી રૂસવા હુવા ગોલાબ
હએ બેવેકાર તબસે હરેક બાબજા ગોલાબ,
હર બાગબાન ચમનસેતી ગુલદશતા બાંધકર,
લાતા હએ દસ્ત બસ્તેહ તેરેકન સદા ગોલાબ,
બુલબુલ હએ બસકે શેફ્તએ હોસને ગુલરૂખાન,
કરતા હએ ગથસે ચાક અપસકી કબ ગોલાબ.
કીઉં પાયમાલ આફતે બાદે ખેઝાન ન હો ?
તુજ મુખ આગે ચમનમેં હુવા ખુદનોમા ગોલાબ.
સરદીસે આએ અશકકે ઓર બાદે આહકે,
દાગોંસે ગમકે ગુલશને દેલમેં ખીલા ગોલાબ.
બેવસલ ગુલઓઝાર મુજે આરઝુ નહી,
હએ દેલમેં તનદ બકે નીત મુદદઆ ગોલાબ.
સુન રંગો બોએ શએર એરા રશકસે સેરાજ,
પઝમોરદેહ હો ચમનશે હુવા હએ જુદા ગોલાબ,

ગઝલફીદા

કહીં આપ શોલેહ, જાવા નકીજે,
જેગરમેં આગ ભડકાયા નકીજે.
મેં કોશતે તેગે અબરૂકા હું, સાહેબ,
મુજે તલવાર દેખલાયા નકીજે.
યહ કાફેર રેહઝની કરતી હએં આંખેં,
એશારા ઉનકુ ફરમાયા નકીજે,
ખીલાવેંગા કોઈ અફસુનકા બીરા,
લીઆ કીજે, વલે ખાયા ન કીજે.
ઝકાતે હુસન બોસે દો ફીદાકુ,
કીસી સાયલકુ જડકાયા ન કીજે.

ગજલ આલમ.

આજેઝ હું તેરે હાથશે, કેઆકામ કરૂં મેં !
કર ચાક ગીરેબાન તુજે બદનામ કરૂં મેં.
રમ રખતા હુએ, અપ તુંદખો, ગો અબ કે તુ મુજશે,
પર દેખ તુ કેસાહી તુજે રામ કરૂં મેં.
હુએ દોરે જેહાનમેં મુજે સબ શેકવા તુજશે,
ક્રીઉં કુછ ગીલ્લએ ગેરદેશે અયાંમ કરૂં મેં !
હેરાન હું તેરે હેજરમેં કીસ તરેહશે, પીઆરે !
શબ રોઝકુ ઓર સુબેહકે તંઇ શામ કેરૂં મેં.
આવે જો તંસરરૂફમેં મેરે મયકદેહ, સાકી,
એકદમમેં ખુમો કે ખુમે ઇનઆમ કરૂં મેં.
મુજકુ શહે આમ કીઆ ઉસ રબને, નકીઉં,
અલ્લાહકા શોકરાનએ એકરામ કરૂં મેં !

ગજલ આરેફે

યહ અશક ચસમોંમે અબ જો રહે, રહે ન રહે,
હોબાબ બેહરમેં કોઇ દમ રહે, રહે ન રહે.
તુ અપને શેવએ જોરે જફાસે મત ગુઝરે,
તેરી બલાશે મેરા દમ રહે, રહે ન રહે.
કમરકુ હોતા હુએ હર માહમે કમાલો જવાલ.
તેરેબી હોસનકા આલમ રહે, રહે ન રહે.
અરક હુએ મોહપે તેરે ખુશનુમા, સનમ, લેકીન,
હમેશે ગુલપે યહ શબનમ રહે, રહે ન રહે.
શેતાબ આકે તેરી દીદ હુક મયસર હો,
યહ દમ લબોપે હુએ અબ થમ રહે, રહે ન રહે.
જો વસલમેં હો જુદાઇ તો કેઆં કરે આસેફ,
યહ એતફાકહી બાહમ રહે, રહે ન રહે.

ગજલ હેદરી.

બાગે મેહફલમેં તરે કલતો અજબ ધુમ રહી,
રાહ ન પઈ કહીં, બાદે સબા ધુમ રહી.
મોતીઆ ઓર ચંબેલી, ગુલે નસરીનો ગુલાબ,
કેતકી મસત હો ડાલીપે સદા જુમ રહી.
પાનતો કતલ હુએ યારકે લબશે મીલકર,
બેકલેજેથી હીન બર કફેપા ચુમ રહી.
કાફી આઠી ન થા કેઆ કરે પર હેદરી ખાક,
અકલ પ બેફી તરેહ અપને નહીં ધુમ રહી.

ગજલ કમર.

હઝાર બાર જો હમ ચાહકે બોલાતે થે,
તો કીસ ગરૂરશે તુમ એક બાર આતે થે!
અભી તો શરતે વફા હોચુકી અદા બસ કર,
ઈસી ભરોસેપે તુમ દોસતી નીભાતે થે.
ઝરા તો યાદ કરો જાન વકત વોહ કેઆ થાં
ગલેમેં હાથ થા, ઓર મોંહશે મોહ મીલાતે થે.
અય લબશકર વોહ અજબ દીન થે, જો ભુલે હમે નહીં,
તુમારે મોંહશે જો હમ ગાલીઆંભી ખાતે થે.
અગરચે રૂઠકે જાતે થે ફીરભી હમ તુમકુ.
ગલેશે અપને લગાકર બહોત મનાતે થે.
હરેક તેગે શેતમ હમકુ ફુલ કી થી છડી,
અય ગુલબદન. તેરે કેઆ કેઆ જફા ઉઠાતે થે!

ગજલ.

સાકી, બખોદા. આજ પીઆ જામ કીસીને?
બદનામ કીઆ મુજકુ સરેશામ કીસીને?
કેઆ બાત કરૂં? કીસશે કહું હાલે દેલ અપના!
પાયા નહીં ઉસ હાલકા અનજામ કીસીને.
કેઆં કામ કીઆ, મામ કીઆ એશકને.
નાહક કીઆ ઉસ એશકકુ બદનામ કીસીને,
રૂસવાં મુજે હરજા કીઆ ગર વાએદે બેલાફી,?
કેઆ ખુબ દીઆ હમકુ યહ એલઝામ કીસીને
આતી હએ મયસર નજર અબ વસલકે અયઆમ,
ફીરહે ચાહે લીએ શાદીક પેગામ કીસીને?

ગજલ વલી.

જીસને લેઝત હએ સજનકે દીદકી,
ઉસકુ ખુમનકતી હએ સુખહે ઇંદકી
મુખકે ઉપર [illegible]ક, અય દરીઆએ હુસન,
મોજ હએ યહ ચમમએ ખુરશેદકી.
દેલ મેરા મોતી હો તુજ બાંલેમેં જા,
કાનમેં કેહેતા હએ બાતે ભેદકી.
તુજ દેહનકુ દેખકર બોલા વલી,
યહ કલી હએ શેનચએ કુમેદકી

ગજલ યકીન

જનઝીરમેં બાલોંકે ફસ જાનેકું કેઆ કરીએ
કેઆ કામ કીઆ દેલને, દીવાનેકુ કેઆ કહીએ?
આશક જો રહે જલતા માશુકકે કામ આવે,
કેઆ લોતર હુએ જલ જાના, પરવાનેકુ કેઆ કહીએ!
દેલ છોડ ગયા હમકુ, દેલબરશે તવકા કેઆ!
અપનેકુ કીઆ યહ કુછ, બેગાનેકુ કેઆ કહીએ!
તેહકીકકુ ઝાલેમને ટુક કામ ન ફરમાયા,
ફરહાદકે ઇસ નાહક મરજાનેકુ કેઆ કહીએ!
સબજેમેં યકીન આહુવો કેઆ હુરશે ફેરતેં હુએં,
ફીરદોસ ન કહીએ, તો વેરાનેકુ કેઆ કહીએ.

ગજલ

આજ ગુલશનમે કોણુ આયા હુએ,
જીસકા હુસનાં ગુલોંકુ ભાયા હુએ!
દે ગુલાબીશે નમકુ, સાકી
મેંહ બરસતા હુએ, અબર છાયા હુએ.
ખતકે પહુંચતે હી કતલકી ઠેહરી,
કાશેદ અછછા જવાબ લાયા હુએ.
અછછા હુંગા ન મેં તબીબોંશે,
યારે, મુજપર પરીકા સાયા હુએ.

ગજલ આજેઝ.

અરક જબ ઉસ પરીકે ચેહરએ પુર નુરશે ટપકે,
બેજલ હો ગુલશે શબનમ જુ લોહુ નાસુરશે ટપકે,
મેરે આંખોશે ખુની અશક યું ગીરતે હુએં બલબોંપર,
લોહુ સુલીકે ઉપર જું સરે મનસુરશે ટપકે.
અગર કેફી સુખન મેરા નેહાલે તાકકુ પોંહચે,
સુરાહી શાખ બન જાવે શરાબ અંગુરશે ટપકે.
અગર ઉસ જુલફ મુશક આમેઝમેં ચીનીમેં બાલ આવે.
અજબ નહી અતરે અંબર કાસએ ફગફુરશે ટપકે.
કરૂં ફરીયાદ રોરો યારકુ જબ યાદકર આજેઝ
દમ ઇસરાફીલકા લોહુ હો બુગે સુરશે ટપકે.

ગઝલ દેલબર.

ચાકે દામન કીએ જાનાં તેરે દીવાનોને,
કેદખાને કીએ આબાદ પરેશાનોને.
નીમ બીસમેલ યહ તરપતે મુજે દેખાયા કાતેલ,
શોર આલમમેં કીઆ હૈ તેરે બજાનોને.

બરસે ઉસ કાકુલે મુશકીનકે શાએ તારમે આ.
હેલ દીએ બોલકે પરેશાનકે પરેશાનોને.
ફખર ઈન ખાકકે પુતલોંકુ ન હો. કીઉંકે ભલા.
ધુંઆ યહ આલમે બાલામેં ભી ઈનસાનોને.
મેરે દેલદારપે દે ખબર શાપે મએરાજકી રાત,
ગશ કીએ હુરો પરી કુદરીઓ ગુલમાનોને.

ગઝલ મીરઝા

એક ફકત મેંહી ચાહને વાલા તેરા
જીસને પેદા કીયા વો ખુદભી હૈ શદા તેરા
હલક પે મેરે છુરી ફેર કે વો સુ બોલે
અબ તો દેખેંગે તડપનેકા તમાશા તેરા
ઝખમ પર મેરે નમક છીડકા બનાઓ પાની
અબતો ઠંડા હુવા કાતીલ એ કલેજા તેરા
કીયા આખોંને રીતમ જાબો પડી ઉસપે નીગાહ
નામ બદનામ હુવા ખલકમે મેરા તેરા
ઉમ્ર ભર રીજદેસે સરકોના ઉઠાવુંગા કભી
હાત લગ જાયે અગર નકશે કદેપા તેર
મે હૈ ઉમીદ શબો રોઝ દીલે મીરઝાકી
નઝઆકે વકત ઝબાં પર રેહ કલામ

ગઝલ કાદરીઆ

અયે મેરે ખાજા પીયારે લે ખબર
દીનો દુનયા કે સહારે લે ખબર
હો રહા હું ઈશક મે તેરે અકીર
અયે મેરે પ્યારે કે પ્યારે લે ખબર
દો જહાં મે બાદશાહી હે તેરી
ગોસ આઝમકે દુલારે લે ખબર
અર્શસે ફીરશ તક તેરી હયે ધુમ
અયે મોહમ્મદ કે પ્યારે લે ખબર
સબ મલાયક હુરો ગીલમાં યું કહે
અયે બની હાશમ કે પ્યારે લે ખબર
અપને હાથોંસે પીલાદો મએ સુરૂ
સાકીએ કોસરકે પ્યારે લે ખબર
આ પડા દર પર તેરે કાદર મીયાં
ખ્વાજા ઉસમાં કે પ્યારે લે ખબર

ગઝલ—કાફી

દીલ જાનસે ફીદા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો,
કુરબાન હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તેરી ગલીમે આયા તેરે ઇશ્કને સતાયા
બદનામ હોં રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તેરી ઇશ્કકી કટારી દીલપર લગી હુએ કારી,
જખમી મં એ હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તેરે ગલેકા ગજરા મેરે ગલેકા ઠએરા,
ગલે હાર હો રહા હું ચાહે બોલે યા ન બોલો
સીબ્લીને ફુલમારા મન્સુર જા પુકારા,
સુપીલે ચડ રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
મુરદેકા ઝીદા કરકે હમ કુએ ઇઝની પડકે,
મુજરીમ મએ હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો
આરા ચલ હુએ સરપર પહોચા મએ દરપે મરકર
જલહાર હો રહી હું ચાહે બોલો યા ન.બોલો.

ગઝલ કૈસ

જાકે ગુલઝારસે સૈયાદ ફીરાયા ઉલટા,
ક્યા નસીબા હયે તેરા બુલબુલે શયેદા ઉલટા
તને ઉરીઆનીસે બહેતર નહી દુનીઆમે લીબાસ,
યે વો જામા હયેકે જીસકા નહીં સીધા ઉલટા.
ગાલીયાં આપહી દો આપહી હો જાઓ ખફા,
જાકે ગએરોસે કરો ફીર મેરાશીકવા ઉલટા.
નામ ઉસને જો સુના ઇશ્કકી બીમારીકા,
મેરે દરપરસે ફીરા આકે મસીહા ઉલટા.
યાદ આયા જો મુઝેભ કુએ સનમ હશરકે દીન,
દરે ફીરદોસ તલક જાકે ફીરઆયા ઉલટા.
નાલા કરનેસે મેરે ઔર ખફા હોતા હુએ,
રહમકી જા ઉસે આ જાતા હયે ગુસ્સા.
કયેસકે તરહસે હો જાતે હજારોં શયદા.
પરદા મહમીલકા જો રખ્તી કભી લયેલા ઉલટા.

ગઝલ જોગમ

જાન તેરે ગમમે હીદી અબતો જો કુછ હો સો હો
શોખીન એ હમનેભીકી અબ તો જો કુછ હો સો હો
ગેરોંસે ડરતા હયે ક્યા કુચેમે ઉસકે તુજા
કહેતા હયે મુઝસે યેજી અબતો જો કુછ હો સો હો

રૂઠેગા હમસે મુ અગસ્તેરેસે ફોડેંગે સર
ઠની હયે દીલમે યેહી અબતો જો કુછ હો સો હો
શીકવા હએ લબપર તેરે રોઝો શબ અયે દીલ મેરે
હોંટોંકો અપને તુસી અબતો જો કુછ હો સો હો
યાં હયે તુ ખુશ મેરી જાં દમ મેરે લબપર હયે યહાં
કહે આયે ઉસ્સે કોઇ અબતો જો કુછ હો સો હો
સાકીભી હયે મીનાભી આતી હયે ફસલ
બાદાભી હયે મીનાભી હયે ઓર ગુલકીભી આતી હયે ફસલ
ગેરોંસે મીલા હયે તો કુબુત અયે મેરી જા
લાયેગી ઝીદસે તેરી અબ તો જો કુચ હો સો હો
જેસે એજામાશ વૈસેહી દીલ હયે મેરા
ચીરેંગે સીનેકોભી અબ તો જો કુચ હો સો હો
મીલનેમે ખુબોંકી ઝે ગમ કોઇ બચતા હયેજી
સરપર એ જો યુંહી અબ તો જો કુછ હો સો હો

લાવણી

મેરા માહલેકા એક તું હયે તેરા તુહ નુર અંયા હરસુ હએ
તુહી કાલીબ તુહી જાં હએ તુહી રીન તુહી ઇમાં હયે
તુહી એદ હયે તુહી કુરાં હયે તેરી દોનો જહાંમે શાં હયે
ઇજાદ ખલાયેક તુ હયે ઓર સબપર ફાયક તુ હયે
ઇસ્મે ફરક નહી સરે મુહયે—મેરે.

ગજલ મુનીસ

દીન ફીરે ફસ્લે બહારીકે હયે આનેવાલે
કહેદો હુશીઆર રહે દસ્તકે જાનેવાલે
સીતમ ઓર જઓર સહે દીલને હમારે કયા કયા
તુમ સલામત રહો આશકકે જલાનેવાલે
પેચ પર પેચ લગેંગે તો બીગડ જાયેગા
હાત રોકે રહો અયે બાલ બનાનેવાલે
સીતમ હયે દીદે ઓ દાનીસ્તા ઇધર તો દેખો
કઓન હો ગએરસે તુમ આંખ લડાનેવાલે
ઇતના ઠયેરાવ કે જબતક મેરા કાતીલ આએ
કહેદો જલદી ન કરે લાશ ઉઠાને વાલે
સાફ કહેતેં હયે મેરી કબરપે આનેવાલે
ખાક હો જાતે હયે યું દીલકે લગાનેવાલે
ગયેર ભડકાએ અગર ઉસ્કો અજબ કયા મુનીસ
આગ પાનીમે લગાતે હયે લગાને વાલે

ઠુમરી.

કંઈ દેખા હએ યારો મેરા સનમ મેરા સનમ દીલ જાન સનમ—કંઈ
મેરે સનમકી ચેહ હયે નીશાની, કાલી કાલી ઝુલ્ફે ઔર ગોરાબદન—કંઈ
મેરે સનમકી ક્યા હયે નશાની. ગડિકી ટોપી ઉડાવે પતંગ—કંઈ.

ધુમરા.

ઓ બીરજ બસીયા બારે— રસીયાં રોકો ન મોરી ડગરીયાં
માઇ બાપકી હું બેટીરે દુલહારી હાથ છોડ ન રસીયા—ઓ
જબસે પડી મીરહાકે મંએ પાલે કોઇ દોઇ ભરાવે ગગરીયાં.
તેલા લગાઓ ફુલેલા લગાયે ઓડે મસાલેકી ટોપીયા—ઓ.
કાલી કાલી ઝુલ્ફોમે છઆ મોરા લલચાયે તકતકમારેનજરાય—ઓ

ભયેરવી.

ઝુમત આવે શામ મતવાલા
એક હાથમે પરેમકી બોતલ દુજે હાથમે પીઆલા—ઝુમત
દેખો દેખો સખી કહી લીપટ જાએ
ટુટ નજાએ મોરી મોતીઅનકી માલા—ઝુમત

દાદરા.

ગોરી તેરે નયનોને જાદુસે મારા
જાદુકી પુરીયા પડ પડ મારી ક્યા કરે બેદ બીચાર—ગોરી.
બડી બડી અંખીયામે કજરા સોહાવે આશકસા ફીરતા દીવાના-ગો

ધુમરા.

હું બેડકી સસીયા તરીયા હું રસીયા સુખમે રહું મેં નગરીયા
દુસરે શહેરકી ફુવડ હયે નારી લાખલ રૂપીયા બીગડીયા—હું.
દીલ મીલ પનીઆ પીંહી ન જાને ટંમડી પસારે સજનીઆ.
હમ રે શહેરકી સુઘડ હએ નારી ચુની ભુતીમે ગુજરીયા
પીસુ ઔર કુટુ પકાઉ ઔર ખીલાઉં દો દો ભરલાઉ ગગરીયાં,

દાદરા ભયરવી.

દોનો દસ્તોમે મેહદી લગાલે પરી નાગનસી ચોટી કમર પડી—દોનો
આજા જાની આજા પીઆરે તેરે લીએ મયેં ચમનસે ખડી—નાગન

બરવાફરહત.

બાંકી રંગેલી છબેલી માલનીઆ દેખી હયે હમને નીરાલી યાર—
બેલાભી બેચે ચંબેલીભી બેચે બેચે જોબનવાકી દાલી યાર
ગોરે ગોરે હાથેમે કંગન કાનોમે ફુલોંકી બાલી યાર
નયનોમે સએનોમે જાદુ હયે ફરહત હાટોંપે પાનોકી લાલી યાર
ઝુમ ઝુમજાતી જોબન વાકી માતી ધુમ ધુમદેણી હયે ગાલીકીયારજાં

હોરી મકસુદ

રબ ખેલત પીયારે મોહમ્મદસે અબ કયસી રંગેલી હોરી તે—રબ.

અંતરા.

નુર ઝહુરકા રંગ બનાયો વહેદત કઓસર ગોરી
લાઇલાહકી ભર પીચકારી ઇલ્લલાહ રંગોરી—રબ.
અવ્વલ મા ખલ્ક અલ્લાહનુરી ખીલઅત હકને દીઓરી
સર મઓલાકકી પગ બીરાજે સુખ સુમકે લાલ કીયોરી.
હસ્નોહુસેન નએન અન્જનાદે સુખ નુર અબીર મલોકી—રબ
નાદે અલીકીકકર ઝુલફીકાર દી આર્શપર ધુમ મચોરી
સલ્લે અલા ગાવત હયે હુરે ભરભર કુમકુમ દોરી—રબ.
દી જીબરીલ કંહી મીકાઇલ કબમા દરદકી જોરી
કહે મકસુદ હબીબે ખુદા હયે નોશા આજ બનોરી
એક મલતો લકુમ નઝર લેકર કાસીદ મકસુદ તીસેરી—રબ

મેહદીતુરાબ.

લાલ હયે નેકી લે આવ મેહદી અરેલાલ બનેકી લે આવ મેહદી

અંતરા

પોર પોર નયા રંગ પહેના તાપર ઓર રચાઓ મેંહદી—લાલ
ઉંગલી પકડ કંહી પોંહોચા ન પકડો ઓર સે સારી લગાઓ મેહેદી
બનકે રંગીલે છબીલેકે આગે સુનકે તોરાબકી ગાઓ મેંહદી.

સેહેરા—ધુન—દેસ.

મેરે બનેકા આજ ખુંદકે લાઇ—સહેરા ભારી માલન
બેલા ચંબેલી જોઇ મોગરા નીચે ગુલાબ
ઓર ઉપર ચંપા કેતગી નરગીસ હરગુન ગુંધા જાઉં તેને બલ
હારી માલન—લાઇ

શાહેના

દેખો બનેકો મુબારક બાકી—દેખો બનેકો મુબારક બાકી

અતરા

બનીકો સલોના બાયા બનડા ચાલ સોહાની ચલત હયે બનડી, કામન બાયા બનડા—દેખો.
આખ ઉઠાકે દેખત નાહી લાજ ભારી શરમાયા બનડા
કયું ન કહે સુસરારકે સારે હયે શરમેલા લજાયા બનડા—દેખો.
સરજ સારીકી ખાએકી ગોરી રસભરી રસસું રસાયા બનડા
કુસતો બનીને કીયા હયે ટોના બીન દેખે જો લુભાયા બનડા—દે.
દેખ તુરાબ દોઆસે તેરી કયેસા ભલા બન આયા બનડા—દેખો.

ખયાલ બહેરે તવીલ.

મુજે બાગો ચમનસે વો લેકે ચલા, મુજે ભાતી હય કોઇ હવાઈ નહીં.
મેરે સીનેમેં જખમ લગે હય કઇ, મીલતી હય ઉસકી તો દવાઇ નહી

ચોક—૧

મેં તો મુલકે આદમકો તો જાને લગા, મુજે દેતા હય દીલબીર રજાઈ નહી
ઉસકે હીજરમેં મારા પડા હું મીઆં, મેરી આથી હય અબત્તક કજાઇ નહી
જોકે વાર લગા હય જીગરપે મેરે, એસા વાર કોઇ તો લગાઈ નહી
મેરા ધ્યાન સનમસે હય મીઆં, મુજે દુનીઆકી ભાતી મજાઇ નહી
જોકે આનો અદા હય સનમકી મેરે એસી કીસકી આનો અદાઇ નહી.
મેરે સીનેમેં જખમ લગ હયં કંઈ, મીલતી હય ઉસકી તો દવા નહી.

ચોક—૨

તું તો શાહે જહાં તુજે દેખું કહાં, તેરા મીલતા હય મુજકો પતાઈ નહી.
જરા દીદ તો તેરો દીખાદે મુને, બીન તેરેતો મુજકો સરાઇ નહીં
તુને તેગે નીલાસે જો મારા જીસે, વો તો આશક હરગીજ બચા નહી.
જોકે દાગ જીગરપે રહા હય મેરે, એસા રનજ કોઇતો રહાઈ નહીં.
મેને રનજો અનલકુ સહા હય તેરે, એસા રનજ કોઇતો સહાઈ નહીં
મેરે સીનેમેં જખમ લગે હયં કઇ, મીલતી હય ઉસકી તો દવાઇ નહીં.

ચોક—૩

જરાં આકે ગલેસે લગાદે મુજે, મેંને તેરી કરી કુછ ખતાઇ નહી.
તેરે કુચેમેં કદમ રખા હય મીઆં, મેમા કદમતો પીછે હટાઈ નહી.
દીન રેન મુજે અબ ચેન કાં, બીન તેરેતો આતી ઘટાઇ નહી
મેરે માહલકા તુંજે પાઉં કહા, મુંજે દેતા હય કોઇ બતાઇ નહી.
મેરા હાલમેં કીસકું સુનાઉં સનમ, બીન તેરેતો મેરા ગવાઇ નહીં.
મેરે સીનેમે જખમ લગે હય કઈ, મીલતી હય ઉસકીતો દવાઇ નહી.

ચોક—૪

કહે દાસ અમર ઓ મેરા સનમ, મેંતો હરગીજ તુજસે ખફાઈ નહી.
અરે રાજી ખુશીસે બુલાલે મુજે, મેંતો કરતાહું તેરો જફાઈ નહી.
અપના ગાનેકા તુમ મોકુફ કરો આગે ગાનેમેં તુમકો નફાઈ નહી,
યે હુસેનકે છંદ સદા હયં નએ, મેરે છંદપે કીસને કહાઇ નહી.
તીસતે લબકોતો જીસને શહીદ કીએ, એસી કોઇતો કોમેં દગાઇ નહી.
મેરે સીનેમેં જખમ લગે હયં કંઇ, મીલતી હય ઉસકી તો દવાઈ નહી.

ખયાલ બહેરે તવીલ.

તીસને લબકોતો પાની મીલાઈ નહી, સુકા પ્યાસા હય યારો શહેરકા ગલા
કરબલાકી ઝમીંપે વો ઇબ્ને અલી, અબકે તૈયાર હોકે ઓ રનકો ચલા

ચોક

શાહ ઘોડેપર જબ અસવાર હુવા, જાકે કુરીઓમેં યે પુકાર હુવા
જરા દેખો ઈધરકું નજરતો કરો, શાહ લડનેકો તો તૈયાર હુવા
જબ હોને લગા વાં શોરો સીતમ, ઓર રનમેંતો એસા ગુબાર હુવા
કોઈ તેગો તબરશે તો મારા ગયા, કોઈ શાહપે આકે નીસા હુવા.
સબ બીબીઆં રોકે યે કહેને લગી, મેરે તીસને દહનપે કીયા આઈ બલા
કરબલાકી ઝમીપે વો ઈબને અલી, જબ તૈયાર હોકે ઓ રનકો ચલા

ચોક—૨

દીન તીનકે પીઆસે શહીદ હુવે. જરા કતરા ન પીનેકો પાની દીયા
અરે આગે બયાં મેં કરૂં તો કહાં, ઉને કોમેં જફાનેતો ઘેર લીઆ
હાય જેનબો કુલસમ કહેને લગી, મેરે બોસને દહનમે તો ઘુંટ લીઆ
કહે બાલી સકીના અએ કોમે જફા, મેરે બાબા કો નાહક હુએ કત્લ કીયા
મેરે બાબાકી લાશ બતાદો મુજે. મેરે બાબાકો દેં હા ચુમુંડી ગલા
કરબલાકી ઝમીંપે વોઈબને અલિ જબકે તૈયાર હોકે ઓ રનકો ચલા

ચોક-૩

સર પીટકે બાનુ યે કહેને લગી, યે હોતા હુએ કએસા શોરો સીતમ
મેરે બચ્ચેકુ તુમને યતીમ કીએ, જરા ખાજા ન કુરીઓ તુમને રહમ.
યેતો ખાસે નબીકે નવાસે મીઆં, ઉસકે સરકોતો તુમને કીઆ લો કલમ
જરા ખોફ ખુદાસે કરોતો સહી, કયું કરતા હોઈતના જોરો જુલમ
જબ હલકપર ઉસકે ખંજર ચલા, ઉસકા લાશો ઝમીંપે જા તલમલા
કરબલાકી ઝમીંપે વો ઈબને અલી, જબકે તૈયાર હોકે ઓ રનકો ચલા.

ચોક-૪

કહે દાસ અમર મેં કરૂં કયા ઝીકર મેરી આગે જબામેં તો તાબ નહી
કહે લાલ યે મનનુ સુનોતો સહી હુએ અએસે ન હોગે જનાબ નહીં.
બલા આગે બયાં મેં લીખું તો કહાં મેરે આગેતો કોઈ કીતાબ નહીં
યે હુસેનકે છંદ સદા હુએ નએ મેરે છંદના મીલતા જવાબ નહી.
કરબલામેં તો હોના શહીદ મુજે યે મેરી તો હરદમ ઓહી હુએ સંલા
કરબાકી ઝમીંપે વો ઈબને અલી જબકે તઈયાર હોકે ઓ રનકો ચાલા.

ખયાલ.—૧

મસ્તક હુવે મસ્તીમેં સનમકી લીશા નામ મસ્તાનેતેં
ભરકે જામ એક મીલા મુકદ્દર ખુલા મેરા તેખાનેમેં.

ચોક—૨

વો મેરે મહેબુબને મુજકો ભરકે જામ પીલાયા હુએ
દીલ મેરા ગસ્તાના હુવા ઓર ઉસીસે દીલ લગાયા હુએ
દરદોગમ સબ ભુલ ગયા ઓર હુવા ઉસીકા સાયા હુએ
જીસને પીયા મતીકા પીયાલા વોહી મસ્ત કહેલાયા હુએ
નામે ખુદાપે રખદે ભરોસા કયું ભટકે તું જમાનેમે
ભરકે જામ એક મીલા મુકદ્દર ખુલા મેરા મેખાંનેમે

ચોક—૩

કોઈ તો કહેતા પીપીકે પીયાલે કહેતે હમ દીવાને હુએ
કઈ એકતો મસતીમેં મસત હય કહતે હમ મસતાને હુએ
ખતરા જરા ના મીલા લો ઉસકો કરતે ખાલી બહાને હુએ
જીસને લબાલબ પીએ હુએ પીઆલે વોહી ઉસે પેછાને હુએ
ક્યું ભુલા ફીરતા હુએ મજા હસીસે હુએ દીલકુ લગાનેમે
ભરકે જામ એક મીલા મુકદદર ખુલા મેરા મેખાનેમે

ચોક—૪

કોઇ મુજે પતા હુએ યારો પડ પડકે કીતાબમેં
ઔર કોઇ પાતા હુએ મુજે પીપીકે ઉસકી શરાબમેં
જીસને પીયા શરાબકો ઉસકી શરાબમેં
ગુનેહ ઔર તકસીર ઉસકી કબ વો લીખતા હીસાબમે.
બાતોપર તુ ખ્યાલ કર મેરે ક્યાં ફાયદા સમજાનેમે
ભરકે જામ એક મીલા મુકદદર ખુલા મેરા મેરા મેખાનેમે

ચોક—પ

જીસને પીવાલા પીયા અધુરા વો દુનયામેં રહા ખરાબ
ગુનેહગાર વો હુવા હુએ રબકા ઓર રબસે ઉસકો અજાબ
દુરગા દાકોરદાસ અમરને બનાકે તેરા કહા જવાબ
સુનકે ખીઆલ અબદુલહુસેનકા દુશમનકુ હુવા જુલાબ
બે તાલા બે સુરા બે ઢંગા મજા નહી કુચ ગાનેમે
ભરકે જામ એક મીલા મુકદદર ખુલા મેરા મેખાનેમે

ગઝલે ગોયા

ન અજલ આઇ ન વો યાર આયા ચેબી ન હુવા વોબી ન હુવા
નતો વસ્લ હુવા ન વીસાલ હુવા ચેબ ન હુવા વોબી ન હુવા.
હર રમકો શૌક થા નશતરકા મુશતાક ગલા થા ખંજરકા
લેકીન ન મીટા યે મુકદરકા ચેબી ન હુવા વોબી ન હુવા.
તાસીર ન હો જબ ઇનમેં જરા રોએ તો કયા તડપે તો કયા
બીજલી ન ગીરી ધુવાંન ઉઠા ચેબી ન હુવા વોબી ન હુવા.
મેં નજઅમેં થા બુલવા ન સકા કોઈ મુજકો વાં પહોંચા ન સકા
વો આ ન સકા મેં જા ન સકા ચેબી ન હુવા વોબી ન હુવા
જાહેદને તવાફ હરમકા કીયા હીંદુને બુતકો સીજદા કીયા
નકામા વો હું મુજસે ગોયા ચેબી ન હુવા વોબી ન હુવા

ગઝલ તમન્ના

દીલમેં વહશતકા તકાઝા હુએ મચલ જાનેદો.
ઝબત કહેતા હયે કે ટલ જાએતો ટલ જાનેદો
મએ કશીં ખુબ કરો તોબાકી જલદી કયા હએ,
હસરતે દીલકી મેરી જાન નીકલ જાનેદો
હઝરતે દીલ ન કરો કલમે જલદી ઈતની,
ઠેરો ઠયેરો ઝરા કાતીલકો સંભલ જાનેદો..
હસરતો યાસ તમના તુમે વહશતકી
ભીડ છોડો મુજે જંગલકો નીકલ જાને દો.
વસ્લકી રાત હયે અરમાન હયે દીલમેં લાખો,
હૌસલે દીલકે મેરી જાન નીકલ જાનેદો

ગઝલ મોમીન

વો જો હમસે તુમસે કરારથા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો,
વોહી યાને વાયદા નેબાહકા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો.
વો જો લુત્ફ મુજપે થા પેશતર વો કરમકે થા મેરે હાલપર.
મુજે સબ હએ યાદ ઝરા ઝરા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો;
વો નયે ગીલે વો શીકાયતે વો મઝેહ મઝેહકી હીકયતે,
વો હરેક બાતમે રૂઠના તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો,
કભી બયેઠે સબકે જો રૂબરૂ તો ઇશાં તોંહયે ગુફતગુ,
વો બયાન શોકકા બરમલા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો;
કભી હમને તુમસેભી ચાહથી કભી હમસે નીબહાથી,
કભી હમભી તુમભીથે આશના તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો;
જીસે આપ ગીનતેથે આશના જીસે આપ કહેતથે આવફા,
મંએ વહી હું મોમેને મુબતેલા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો.

અજી સાહેબ નતીજા મીલ જાયેગા—તર્જ.

તયાર હયે મેલા માહીમકા અયે યાર હયે મેલા માહીમકા,
ચલો ચલેગે સએર કરેંગે ફીર દેખેગે કબ—હયે મેલા,
હયે ખુબ રૂશનાઇ માહીમકે ઉરસમે,
હરએક દુકાન સજાઇ માહીમકે ઉરસમે
કીસમતસે રસાઇ માહીમકે ઉરસમે
સુરતકી હગો મીઠાઈ માહીમકે ઉરસમે
રેલ યા વીકટોરીઆમે ચંલેગે ફીર દેખેગે કબ—હયે મેલા

મેરે ગમકા તરી સુનીએ ફીસાના—તર્જ.

કોઈ ખોયા કોઈ કમાયા યે રંગ લાયા મેલા માહીમકા.
યેકકો બીગાડા યેકકો બનાયા યે રંગ લાયા મેલા માહીમકા
કરકે ઝીયારત ફાતહા પડકે કોઇ હુવે દીલશાદ,
કોઈ રૂપીઆ હાર જુગારમે રો રો કરે ફરીઆદ.
કોઈ ગીરદી બનાયા ઝત ન પાય—યે રંગ લાયા મેલા
પીકે શરાબ તાડી ઝાર્ફ ફીરતે મચાતે ધુમ,
કરકે લડાઈ કએદ હો ચોકીમે રહે ગગમુમ.
સુબ્હે હોશમેં આના તો પચાતાયા—યે રંગ લાયા—મેલા
ય કંહી મુજરા સુનનેકો જા બયેઠે હો સરસાર,
રંડીકો નશેમે દેકે રુપે નાંદા આખીર કાર.
પાસ પઈસા ન પાયા રોટી નખાયા યે રંગ લાયા—મેલા
આયા ઓરસ માહીમકા હુવા હજુમ અ લમકા—આયા
સજે સજાએ દુકાન કાયીલ અસરકે હયે હઝાર
કંહી બરફી સુતરફીયા અજબ મઝેદારકા હયેપાર—આ,
વીલાયતી સામાનકી દુકાના પર હયે તાઝાબાહાર.
હયે અજબ સુનઅતદાર ગુલો અશઆર કલી અસમાર,
કંહી પે મુજરા કરતી બએઠી કોઇ પરી દેખસાર
બયેઠે સુનતે હએ ઝરદાર મસ્ત શરશાર ખુદારહી ખ્વાર,
કંહી ચાલ ટોરનોંમે સુરગ બીરયાની મઝેદાર
અને ઝાહીદ મંહ મારતે લાચા ભજીએ પરમાર—આયા
કંહી ખીલેને કંહી તંબોલન કર બએઠી સીગાર,
ખાને આતે હયે બીસયાર બીડે તેયાર મસાલેદાર—આયા,
કંહી જુઆરી બીઠ ઘરોંમે ખેલાતે હંએ જુગાર.
કંહી ચોરોને અપના કાર કરતે હુશીઆર ખડે દીલદાર
ફાતહા પડને જાતે હોંગે હઝારમે દો ચાર
બાકી સબ અપને કાર કરને એહબારજાતે હુશીયાર—આયા

ગઝલ વાહેદઅલી.

કરકે તનહા મુજે, આય દોસ્તો, ગુલફામ ગયા,
ગમ અલમ સોંપ ગયા, તાકતો આરામ ગયા
જાને મન ! જાને મન ! જાને મન ! જાને મન !—૧
કેઆ ઉસસે ખતમેં લીખુ કેખા મેં જબાની બોલું ?
કાસેદા અબતક ન ફીરા લેકે વોહ પેગાંમ ગયા—
વાયદા કરકર જો ગયા શબકુ ન આયા હરગેઝ,
ઇનતેઝારીમેં તેરી મુજકુ સુબહો શામ ગયા-
કબ ખુશ આતા હએ મુજે બાગો બહારો ગુલશન ?
ગુલતો સબ ખાર હુવે, જીસકા ગુલઅંદામ ગયા-
જેસમે લાગેરકુ મેરે દેખકે કેહતે હએ તબીબ,
ઝીંદગી ઉસકી કહાં, જીસકા દેલ આરામ ગયા ?

ઝેકર વાહેદઅલી કર રખકી શીઆવેમા વોહી,
દામમેં રખકે મુને વોહ બુતે ખુદકામ ગયા–
રોના ચશ્મોંકફહરગેઝ ન સુબહો શામ ગયા–

ગઝલ મરહુન.

મેં મુનતેઝરે જવલએ જલદાર ખુડા હું.
મસાફી તરેહ તાલબે દીદાર ખડા હું,
એક દીન મેરે બાલીનપે ન આયા તો શમયરૂ,
પરવાને સેફ્તત જલનેકું તઇઆર ખડા હું
ગર તેગ લગાતા તો લગા જલદ, અય કાતેલ,
મેં એક મોહબતકા ગીરફ્તાર ખડા હું.
બેનકદ રવાન બારસરે બાઝાર ખડા હું,
મેં નાઝકા ખુબોકે ખરીદાર ખડા હું.
મેહફલમેં તેરે ગો કે નહી મુજકુ રસાઇ,
હેરતઝદેકુ લેકીન પસે દીવાર ખડા હું.
ગર મોલના હો તો મીલ લે, મેરે જીસે બની હે,
વલ્લાહ કે ઇસ જીનેસે બેઝાર ખડા હું
ના હેરસે મતલબ, ન ગરઝ કયાબેસે મરહુન,
મેં બસ નીશએ એશકમેં સરશાર ખડા હું

ગઝલ તરકી

હુએ અજબ બેઝત શેકારઅફ્કન તેરે તીરોંકે બીચ,
જીસકા ચરચા હો રહાહે સારે નખચીરોં કે બીચ
ફલ જો દેખી શીકલે મજનુન હમને તસવીરોં બીચ.
એક ણુશાત ઓસતખાન થા લાખો જંજીરોંકે બીચ.
ખુનકે કતરોંકા આલમ તુ મેરે અશ્કો મેં દેખ,
લાલકે તુકડે ચમકતે હુએ પરે હીરોંકે બીચ.
બુશબુલો, તુમકું મુબારક હો એ ગુલગશતે ચમન,
નાલેઓ ગુલ, કાન કીજે ઝેકરે દેલગીરોંકે બીચ
આગે દીલ હોતાથા બેકલ ઉસકા મેરી આહસે,
આ ગીઆ કેઆ ફરક અબ આહોંકી તાસીરોં કે
ભર મુરકકેમે ખેંચી હો ઉસ મસીહાકી શબી,
જાન પર જાદે મુશવવર સારી તસવીરોકે બીચ.
વે ખુમારી બીખરે હુવે બાલોંમેં યું,
જીસ તરેહ દોમસત જકરે હુવે જંજીરોકે બીચ
કાસેદા કેઆ ખત લીખું મેં ઉસકું ફેરતે શોકશી,
ફુટ હો જાતા હે મતલબ મુજસે તહરીરોંકે બીચ.
શોફ્તેગો ઉસ યારકી કેઆ ઘાત હુએ !
સારી મેહફલકું લગા લેતાહુએ તકરીરોંકે બીચ.
ઓર તો સુરત તરકી કોઇ બખશેશકી નહીં,
હા મગર બાએસ હો એ તકસીર તકસીરોંકે બીચ

તમામ શુદ.